

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060205

DOM
2016-12-20
Stockholm

Mål nr
M 8481-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2015-09-10 i mål M 1426-15, se bilaga A

KLAGANDE

Kommunalförbundet VA SYD, 222000-2378
Box 191
201 21 Malmö

Ombud: P P och C C

MOTPARTER

1. M H

2. C H

3. B J

4. I J

5. I Jo

Dok.Id 1304109

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

6. D N

7. M N

8. M Ni

9. I P

Ombud för 1-9: J M

SAKEN

Ansökan om omprövning av Sularpsbäckens dikningsföretag år 1993 i Södra Sandby socken i Lunds kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Med ändring av mark- och miljödomstolens dom ska dikningsföretagets framtida underhåll bekostas enligt följande kostnadsfördelningslängd:

Intressegrupp	Repartitionstal enligt 1909 års företag		Andel 1993 i procent	Andel 2015 i procent
<i>Avloppsvatten</i>				
VA SYD	-	-	25	50
<i>Markavvattning</i>				
X	1991	50,7	38	25,4
Y	1792	45,6	34	22,8
Z	96	2,5	2	1,2
A	47	1,2	1	0,6
SUMMA	3926	100,0	100	100,0

2. Vardera parten ska stå för sina egna rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Kommunalförbundet VA SYD (VA SYD) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen fastställer en ny kostnadsfördelningslängd för dikningsföretagets framtida underhåll. I denna ska VA SYD svara för 50 procent av kostnaderna för dikningsföretagets framtida underhåll och resterande 50 procent fördelas proportionerligt på markavvattningsdeltagarna enligt nytta och användning markavvattningsdeltagarna emellan.

M H, C H, B J, I J, I Jo, D N, M N, M Ni och I P

(Fastighetsägarna) har bestritt VA SYD:s yrkande. De yrkar för egen del att fastigheten Y ska ersätta fastigheten B i kostnadsfördelningslängden.

Parterna har yrkat ersättning för sina rättegångskostnader i Mark- och miljööverdomstolen.

VA SYD har medgett Fastighetsägarnas yrkande om justering av kostnadsfördelningslängden men bestritt deras yrkande om ersättning för rättegångskostnader. Inget belopp har vitsordats som skäligt i och för sig.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN**VA SYD**

Flöden m.m.

Underhållsansvaret för en markavvattning ska inte fördelas enbart utifrån flöden, utan även behovet av underhåll ska beaktas. Om näringsrikt vatten tillförs ett dikningsföretag behövs mer underhåll och det intresse som ansvarar för detta får svara för en högre kostnadsandel. De flödesberäkningar som fanns i mark- och miljödomstolen ger inte någon rättvisande bild av den normala, långsiktiga, kostnadsfördelningen.

Uppströms det nu aktuella området finns stora områden med jordbruksmark, vilket talar för att det vatten som tillförs dikningsföretaget från Sularpsbäcken har ett högt

näringsinnehåll som påverkar underhållet och innebär att markavvattningsintresset bör åläggas ett större ansvar. Med den konstruktion diket numera får kan växtligheten frodas mer än vad den gjort tidigare, vilket också kan leda till ökat underhåll. Detta gör att en fördelning av kostnaderna som endast baseras på vattenflödena inte följer fördelningsprincipen i 3 kap. 6 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, LSV.

Det hydrologiska underlaget med dimensionerande flöden som har redovisats i ansökan avser vad anläggningen maximalt ska klara av inom idag gällande riktlinjer. Det kan inte anses skäligt att fördelning av kostnader för framtida underhåll görs utifrån ett dimensionerande maxflöde. Fördelningen bör istället göras utifrån ett beräknat medelflöde baserat på en jämn nederbördsfördelning över året. En uttolkning av formuleringen ”den mängd och det slag av vatten som tillförs ledningen” som anges i 3 kap. 6 § LSV bör innefatta att det ska röra sig om vatten som kan förväntas tillföras ledningen.

Av de beräkningar som WSP har gjort framgår att mark- och miljödomstolens underlag varit bristfälligt då flödet har beräknats på felaktigt antal hektar mark som berörs. Vidare framgår att en mer jämn fördelning av flöden per år bättre motsvarar de värden som erhålls om man räknar med 20 minuters varaktighet på tvåårsregn än om man räknar med maximala flöden.

För det fall det dimensionerande flödet ska ligga till grund för kostnadsfördelningen är det oklart vilken beräkningsmetod som ska användas. VA SYD har gjort en sammanställning av flödesberäkningar för Sularpsbäckens dikningsföretag år 1993 vilken tydliggör problematiken med att endast utgå från flödesberäkningar. Ett flertal olika flödesscenarier behöver beaktas och fördelningen av dagvatten respektive naturmarks-vatten varierar betydligt beroende på vilket nederbördsscenario som används vid beräkningarna. Dagvattnets bidrag avtar betydligt vid mer långvariga regn.

Jordbruksverkets flödesberäkningar med ett tvåårsregn med 30 minuters varaktighet, som mark- och miljödomstolen grundat sin kostnadsfördelning på, togs fram för att beräkna vattennivån i diket efter avfasningen och inte för att ligga till grund för

kostnadsfördelningen av underhållet. Naturmarkens och dagvattnets flöden har beräknats på olika sätt och Jordbruksverket har i sin beräkning reducerat flödet från naturmarken tre gånger, vilket inte är korrekt. Att Jordbruksverkets beräkningar endast utgår från ett scenario där dagvattnet är dimensionerande och naturmarksflödet beräknas på andra villkor än dagvattnet kan ha sin förklaring i syftet med beräkningarna. Det mest rimliga vore att använda en avrinningskoefficient på 0,05 för naturmarksflödet med en reduktion om 50 procent för avrinning och rinntid och att samma regnintensitet används för naturmarken som för tätorten. Resultatet vid en sådan beräkning blir att VA SYD:s kostnadsandel baserad på flöden blir 54 procent. Om Jordbruksverkets beräkning justeras med samma regnintensitet för tätorten som för naturmarken och hänsyn tas till vattenmättad naturmark, uppgår VA SYD:s kostnadsandel till ca 19 procent. Vattenmättad mark ger en avrinningskoefficient som är jämförbar med hårdgjorda ytor, vilket inte har beaktats.

Branchorganisationen Svenskt Vatten har tagit fram en publikation om avledning av dag-, drän- och spillvatten, P110. Den metod som beskrivs där kan användas för en förenklad beräkning av naturmarksavrinning i två olika situationer, dels vid maximal avrinning från hårdgjorda ytor med inverkan av naturmarksavrinning och dels vid maximal avrinning från naturmark. VA SYD:s andel blir i det första fallet 53 procent och i det andra 31 procent.

Det finns ingen uppmätt flödesregim för Sularpsbäcken. Som jämförelse kan flödesregimen för den närliggande och betydligt större Hölje å användas. Från denna kan man dra slutsatsen att det vid extremflöden i första hand är det mer långsamt rinnande naturmarksvattnet som bidrar till vattenflödet, framför allt om den redan är mättad. Dessutom kan klimatförändringar komma att leda till en kraftig ökning av avrinning från naturmark i framtiden.

Mellan Södra Sandby och utloppet i Sularpsbäcken leds vattnet genom en damm. Det finns en vägtrumma mellan dammen och utloppet i bäcken och denna begränsar snabba ändringar i flödesamplituden eftersom dess kapacitet är maximalt 4,37 kubikmeter per sekund. Tillsammans med den nedströms liggande vägtrumma styr den hur mycket vatten som kan flöda in i diket och magasineras där. Andra faktorer som kan

styra inflödet och magasinvolymen är mothållet från Kävlingeån samt yt-, drän- och grundvattentillrinning. Det vatten som inte kan passera däms bakåt mot Södra Sandby. Vägtrumman utgör därför en begränsande faktor tillsammans med övriga faktorer i det större vattensystemet.

Erosion

Erosionen kommer sannolikt att minska med dikets nya konstruktion. Risken för erosion är störst vid höga flöden och eftersom naturmarksavrinningen fluktuerar mest under året kan flödespulser snarare härledas till denna än till dagvattnet från Södra Sandby. Detta innebär att markavvattningsintresset rimligen bör bära hälften av underhållskostnaderna.

Fosfor

Hittills har inga höga halter av fosfor uppmätts i Sularpsbäcken nedströms Södra Sandby. Uppströms Södra Sandby har det däremot uppmätts höga halter av fosfor och extremt höga halter av kväve vid höga flöden. De uppmätta värdena för olika parametrar är i nivå med de normala för små jordbrukspåverkade vattendrag i trakten. Detta stödjer att naturmarksavrinningen från jordbruksfastigheter även nedströms Sularpsbäcken tillför vattendraget höga halter av fosfor och kväve. Tidigare användes utsläpp av fosfor för att fördela kostnader mellan avloppsintresset och markavvattningsintresset. Om den metoden skulle användas som komplement till en flödesbaserad kostnadsfördelning skulle fördelning bli i enlighet med VA SYD:s yrkande.

Nyttan

Vid kostnadsfördelningen ska intressegruppernas nytta av dikningsföretaget beaktas. Det bör vara behovet av en kontinuerlig markavvattning som utgör nyttan, inte de kostnader som undviks vid en potentiell översvämning. För Fastighetsägarna är en fungerande markavvattning en förutsättning för att fastigheterna ska kunna användas på ett ändamålsenligt sätt och för VA SYD är nyttan att dagvattnet ska avledas så att översvämningar undviks. Nyttan bör vara lika för båda parter varför även kostnaden för underhåll bör delas lika. En sådan fördelning överensstämmer med de flödesberäkningar som VA SYD har redovisat.

Fastighetsägarna*Flöden m.m.*

Kostnaderna för underhåll och drift av en gemensam vattenanläggning ska fördelas mellan markavvattningsintresset och avloppsintresset med hänsyn till den mängd och det slag av vatten som tillförs anläggningen, amplituden och flödets varaktighet samt till vad som kan anses skäligt med hänsyn till intressenternas nytta av ledningen.

Vid valet av avvattningskapacitet jämförs situationen där dagvattnet har som störst påverkan på det sammanlagda flödet jämfört med situationen där naturmark har som störst påverkan. Det alternativ som påverkar dikets kapacitet mest blir dimensionerande för utformningen. Eftersom maxflödena är dimensionerande för vattenanläggningen ska de också ligga till grund för kostnadsfördelning. Ett jämnt flöde över året i form av medelvattenflödet är inte kopplat till ledningens dimensionering och kan därför inte ligga till grund för kostnadsfördelningen.

Dimensionerande flöde från samhället uppgår till 2,68 kubikmeter per sekund och från naturmark till 0,7 kubikmeter per sekund, sammanlagt 3,38 kubikmeter per sekund. Dagvattenintresset står alltså för ca 80 procent av det dimensionerande flödet. Omfattningen av växtnäring från natur- och åkermark i Sularpsbäcken har beräknats till 304 kg per år. Motsvarande siffra från exploaterade områden har bedömts till 249 kg per år. Eftersom igenväxning inte har skett i bäckens aktuella avsnitt ska dessa omständigheter inte ha någon betydelse vid fastställande av kostnadsfördelningen.

I ett scenario där dagvatten har störst bidrag till diket genererar ett tvåårsregn med tio minuters varaktighet ett flöde om 8,4 kubikmeter per sekund. I detta scenario skulle dagvattnet ensamt anses som dimensionerande för anläggningen då vatten från naturmark inte påtagligt bidrar till flödet. Dimensionerande flöden från tätort respektive naturmark sammanfaller sällan i tid och det dimensionerande flödet för Sularpsbäcken är lägre än summan av de dimensionerande flödena. Vidare är det rimligt att reducera flödet från naturmark som Jordbruksverket har gjort. Kostnadsfördelning bör bygga på en kombination av dimensionerande flöden och inte summan av de dimensionerande flödena. En reduktion av flödet från naturmark bedöms som ekonomiskt försvarbart.

I ett scenario där naturmark har störst bidrag till diket når flödet sin kulmen vid fyra timmars varaktighet och då erhålls ett totalt flöde för naturmark om 1,19 kubikmeter per sekund och ett totalt flöde inklusive dagvatten om 1,22 kubikmeter per sekund.

Valet av flöde vid dimensionering faller på det större flödet och detta ska alltså även ligga till grund för kostnadsfördelningen. Det dimensionerande flödet (3,38 kubikmeter per sekund) är mindre än vägtrummans kapacitet (4,37 kubikmeter per sekund) och vägtrumman är därför inte en begränsande faktor för flödet.

Erosion

Erosion är den mest negativa påverkansfaktorn för dikningsföretaget och ska därför påverka fördelningen av kostnader för framtida underhåll. Den snabbaste amplitudförändringen kommer omedelbart efter ett regn och dagvattnet står i huvudsak för denna. Redan relativt små regnmängder från avrinningen från Södra Sandby får en betydande påverkan på flödet i Sularpsbäcken och påverkar diket negativt genom erosion i slänter och botten, vilket medför ökade underhållskostnader. Naturmarken bidrar också till amplitudförändringar men de är långsamma såväl i tilltagande som avtagande och påverkar inte diket på samma sätt. Avloppsvattnet har därmed en större erosionspåverkan än vattnet från annan mark. Det stora avloppsvattenflödet kommer även efter att VA SYD har genomfört planerade åtgärder att ge upphov till erosion.

Fosfor

Fosforbelastningen i Sularpsbäcken fördelar sig med 45 procent för samhället och 55 procent för markavvattningsintresset, men eftersom någon igenväxning inte har skett tidigare ska inte fosforpåverkan tillmätas någon betydelse vid fastställande av kostnadsfördelningen.

Nyttan

Nyttan med anläggningen är kvittblivning av vatten och syftet är att varaktigt öka en fastighets lämplighet för ett visst ändamål. Det går vid denna bedömning inte att bortse från konsekvenserna av att anläggningen inte fungerar eller inte finns. Kostnadsaspekten är därmed en del av nyttan. Tätbebyggelse skulle potentiellt få en betydligt

högre kostnad eller skada vid en bristande funktion i diket än jordbruksmarken. Skador till stora belopp kan uppstå på byggnader m.m. om översvämningar inträffar i samhället. Skador på åkermark vid enstaka översvämningar kan medföra förhållandevis mindre skadebelopp varför det är skäligt att avloppsintresset får bära en betydande andel av framtida kostnader för diket underhåll. VA SYD är beroende av en väl fungerande anläggning, vilket kan innebära mer frekvent behov av underhåll.

Denna nytta för dagvattenintresset ska tillmätas betydelse vid kostnadsfördelning. Det är därför skäligt att VA SYD:s kostnadsandel justeras uppåt i förhållande till enbart flödena.

Rättegångsfel

De deltagande fastigheterna i 1993 års dikningsföretag är förutom C fastigheterna X, Y, D och A. Kostnadsfördelningen avseende 1993 års företag rör endast dessa fastigheter. I mark- och miljödomstolens dom har dock kostnadsfördelningen ändrats så att fastigheten B har tillförts kostnadsfördelningsansvar med 6,84 procent. I domen anges att fastigheten hade en andel i 1993 års företag med 34 procent. Fastigheten är belägen ca 700 meter från dikningsföretaget och utan någon koppling till detsamma. Y har såväl behov av som båtnad av dikningsföretaget och fastigheten har felaktigt tagits bort från dikningsföretaget i samband med omprövningen. B har felaktigt lagts till i dikningsföretaget. Något yrkande om förändring i deltagarkrets eller kostnadsfördelningslängden har inte framställts och inte heller någon motivering eller någon utredning i frågan har förebringats. Detta utgör ett grovt rättegångsfel och felet är uppenbart. Mark- och miljööverdomstolen kan utan olägenhet för Fastighetsägarna och VA SYD avhjälpa felet i samband med målets prövning jämlikt 50 kap. 28 § rättegångsbalken.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL**Rättegångsfel**

Av mark- och miljödomstolens dom framgår att fastigheten B har fått en andel i dikningsföretagets kostnadsfördelning för framtida underhåll. I det tidigare dikningsföretaget från 1993 var det dock Y som hade andel i kostnaderna enligt kostnadsfördelningslängden. Det framgår inte av ansökan eller övriga handlingar i mark- och miljödomstolen att någon ändring avseende deltagande fastigheter har varit åsyftad. Parterna har i Mark- och miljööverdomstolen varit överens om att det rätteligen borde vara fastigheten Y som har andel i kostnaderna för framtida underhåll och att kostnadsfördelningen ska ändras. Mark- och miljööverdomstolen anser att felet utan väsentlig olägenhet kan avhjälpas här genom att kostnadsfördelningslängden ändras på sätt som framgår av domslutet (50 kap. 28 § rättegångs-balken).

Kostnadsfördelning

Kostnaderna för utförande och drift av en gemensam ledning fördelas mellan markavvattningsintresset och avloppsvattenintresset med hänsyn till den mängd och det slag av vatten som tillförs ledningen samt till vad som kan anses skäligt med hänsyn till intressenternas nytta av ledningen (3 kap. 6 § LSV).

Mark- och miljödomstolen har bedömt att fördelningen ska bestämmas med utgångspunkt från mängden vatten som tillförs ledningen och konstaterat att den nya utformningen av den aktuella dikessträckan betingas av de dimensionerande maxflödena. Frågan Mark- och miljööverdomstolen inledningsvis har att ta ställning till är vilka flöden som ska ligga till grund för bedömningen av mängden vatten som tillförs ledningen.

Reglerna om kostnadsfördelning mellan avloppsintresset och markavvattningsintresset infördes i 8 kap. vattenlagen (1918:523), ÄVL, genom lag om ändring i vissa delar av vattenlagen m.m. (1941:614). Dessa har sedan i princip utan ändring förts över till vattenlagen (1983:291), VL, och vidare till LSV.

Förändringen år 1941 innebar bl.a. att gemensamma avloppsledningar för flera samhällen samt ledningar för såväl avledande av avloppsvatten som torrläggning av mark reglerades mer ingående. Enligt bestämmelserna i 8 kap. ÄVL skulle anläggningskostnaden för en ledning som är gemensam för kloakvatten och torrläggning av mark fördelas med hänsyn tagen till mängden och beskaffenheten av det vatten som avleds från varje intressent. Ingen intressent var dock skyldig att bära större kostnad än om den hade anlagt en särskild ledning eller bidra med större belopp än som kunde anses rimligt med hänsyn till nyttan. Det som är stadgat om anläggningskostnaden skulle tillämpas också för fördelningen av kostnaden för skötsel och underhåll, se 8 kap. 20 § jämförd med 12 § ÄVL.

Av förarbetena till lagändringen år 1941 (prop. 1941 nr 45 s. 94 f. jämförd med s. 83 f.) framgår att i fråga om fördelning av *anläggningskostnaden* för gemensam ledning gällde att med vattenmängd avses vattenmängden under den tidenhet som var bestämmande för ledningens dimensionering och vattenmängden per sekund blev då avgörande. Om kloakvattnet föranledde att ledningen måste utföras på visst sätt som medförde ökade kostnader skulle den ökningen drabba kloakintresset ensamt. Avseende fördelningen av kostnaden för *skötsel och underhåll* av gemensam ledning skulle istället den beräknade vattenmängden per år komma till användning. Även vattnets beskaffenhet kunde få stor betydelse för fördelningen av underhållskostnader. Här kan anmärkas att kloakvatten på 1940-talet kunde ha ett helt annat innehåll än dagvatten har idag.

Ursprungligen var alltså tanken att det dimensionerande flödet skulle styra kostnadsfördelningen för utförandet av anläggningen och årsmedelflödet styra kostnadsfördelningen för driften av anläggningen. En sådan ordning framstår som rimlig och frågan har inte utvecklats närmare av lagstiftaren när bestämmelsen flyttats via 5 kap. VL till 3 kap. LSV.

För underhållsansvaret är alltså den beräknade vattenmängden per år som tillförs ledningen utgångspunkten för kostnadsfördelningen. I målet har ett antal beräkningar getts in från båda parter. Någon beräkning av vattenmängden per år har dock inte

presenterats utan endast olika varianter av dimensionerande flöden baserade på olika varaktigheter av dimensionerande regn och olika avrinningskoefficienter för dagvatten respektive naturmark. Det framgår dock av utförda beräkningar att ju längre varaktighet regnet har desto lägre blir andelen dagvatten i diket. Mark- och miljööverdomstolen bedömer att en fördelning baserad på endast årsvärde av vattenmängden skulle medföra att VA SYD:s andel med stor marginal skulle understiga 50 procent. Till detta kommer också kortvariga flödestoppar från samhället som bidrar till erosionen i diket. Hur stor påverkan årsflödet respektive kortvariga flödestoppar har på eventuell erosion går inte att avgöra med någon större precision men de åtgärder som är utförda, och som VA SYD har bekostat, syftar just till att minska det framtida underhållsbehovet på grund av erosion. Sammantaget bedömer Mark- och miljööverdomstolen att VA SYD:s andel, baserat på mängden vatten, inte överstiger de 50 procent av underhållskostnaderna som bolaget har åtagit sig.

För att kunna fastställa kostnadsfördelningen måste, förutom mängden vatten som tillförs ledningen, även det slag av vatten som tillförs ledningen samt intressenternas nytta av den beaktas. Det har inte framkommit något särskilt om vattnets beskaffenhet vare sig från avloppsintresset eller från markavvattningsintresset som föranleder en förhöjd kostnadsandel. Intressena får anses ha ungefär lika stor nytta av ledningen, eftersom båda har behov av ett fullt fungerande dike.

Mot denna bakgrund saknas skäl att fördela kostnaden på annat sätt än VA SYD har yrkat och kostnadsfördelningslängden för framtida underhåll ska därför ändras i enlighet med domslutet.

Rättegångskostnad

I mål som gäller omprövning på grund av ändrade förhållanden i samfälligheter enligt 7 kap. 17 § LSV i fråga om kretsen av deltagare eller kostnadsfördelningen ska varje part svara för sina kostnader (25 kap. 4 § miljöbalken). Målet i Mark- och miljööverdomstolen rör huvudsakligen kostnadsfördelning. Parterna ska därför svara för sina egna rättegångskostnader här.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 17 januari 2017

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Henrik Löv, tekniska rådet Dag Ygland samt hovrättsråden Christina Ericson, referent, och Li Brismo.

Föredragande har varit Louise Bengtsson.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2015-09-10
meddelad i
Växjö

Mål nr M 1426-15

SÖKANDE

Lunds kommun Tekniska förvaltningen, 212000-1132
Box 41
221 00 Lund

Ombud: E B

Ombud: K H

SAKEN

Ansökan om omprövning av Sularpsbäckens dikningsföretag år 1993 i Södra Sanby socken, Lunds kommun

Avrinningsområde: 92 Kävlingeån N: 6176850 E: 396388

DOMSLUT

Tillstånd

Mark- och miljödomstolen godkänner miljökonsekvensbeskrivningen och lämnar Lunds kommun tillstånd enligt miljöbalken att förändra befintligt dike i Sularpsbäcken genom utfläckning av slänter från en meter över fast dikesbotten till en släntlutning på 1:3,5 på sträckan 10+37 till 22 i längdmätningen i 1993 års förrättningsbeslut.

Mark- och miljödomstolen lagligförklarar befintlig bottennivå i diket på den aktuella sträckan enligt ovan.

Dok.Id 337738

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 100 E-post: mmd.vaxjo@dom.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-16:00

Villkor

Verksamheten ska bedrivas i enlighet med vad sökanden angivit i ansökningshandlingarna jämte bilagor samt med vad man i övrigt i målet angivit eller åtagit sig.

Omprövning av dikningsföretaget

Genom omprövning enligt 24 kap. 8 § miljöbalken (1998:808) och 7 kap. 17 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet beslutar mark- och miljödomstolen om följande:

Dikningsföretagets omfattning och utförande

För **Sularpsbäckens dikningsföretag år 1993/2015** ska gälla följande.

Mellan tvärsektion 10+37 och 22 ska diket för framtiden ha den utformning som framgår av ansökan i detta mål, ab 1, ritning D2.

I övrigt ska gälla vad som framgår av 1993 års förrättningsbeslut.

Dikningsföretagets framtida underhåll

Dikningsföretagets framtida underhåll ska bekostas enligt följande kostnadsfördelningslängd.

Intressegrupp	Repartitionstal enligt 1909 års företag		Andel 1993 %	Andel 2015 %
<i>Avloppsvatten</i>				
VA SYD	-	-	25	85,00
<i>Markavvattning</i>				
X	1991	50,7	38	7,605
B	1792	45,6	34	6,840
Z	96	2,5	2	0,375
A	47	1,2	1	0,180
SUMMA	3926	100,0	100	100,000

Företagets namn och förvaltning

Dikningsföretagets namn ska vara "Sularpsbäckens dikningsföretag år 1993/2015".
Förvaltningen ska ske genom delägarförvaltning tills någon delägare begär något annat.

Arbetstid

Mark- och miljödomstolen fastställer arbetstiden för de i denna dom tillståndsgivna arbetena till 2 år.

Oförutsedd skada

Anspråk enligt 24 kap. 13 § miljöbalken på grund av oförutsedd skada till följd av vattenverksamheten ska, för att få tas upp till prövning, framställas till mark- och miljödomstolen inom 5 år från dagen för arbetstidens utgång.

Verkställighetsförordnande

Mark- och miljödomstolen förordnar med stöd av 22 kap. 28 § första stycket miljöbalken att detta tillstånd får tas i anspråk utan hinder av att det vunnit laga kraft.

Rättegångskostnader

Mark- och miljödomstolen ålägger sökanden att utge ersättning för rättegångskostnader till I P med niotusen trehundrafemtio (9 350) kr. På beloppet ska utgå ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom till dess betalning sker.

Prövningsavgift

Mark- och miljödomstolen ändrar inte den i beslut den 14 april 2015 preliminärt fastställda prövningsavgiften.

BAKGRUND

Inom ramen för Kävlingeåns vattenvårdsprogram planeras åtgärder för att minska den kraftiga slänt- och bottenerosion som förekommer inom bl.a. Sularpsbäckens dikningsföretag.

TIDIGARE BESLUT

Sularpsbäckens dikningsföretag av år 1993 genom förrättningsbeslut den 27 oktober 1993.

ANSÖKAN**Yrkanden**

Lunds kommun yrkar

att slänterna omprövas till en flackare lutning för tvärsektionerna 10+37 till 22 enligt bilaga D2 till ansökan,

att befintlig fast botten lagligförklaras då erosion troligen har bidragit till sänkning av bottennivån.

att ny kostnadsfördelningslängd fastställs enligt slutligt ingivet förslag.

Lunds kommun yrkar slutligen verkställighetsförordnande.

Rådighet

Lunds kommun är deltagare i dikningsföretaget. En överenskommelse mellan

Lunds kommun och styrelsen i dikningsföretaget har gett kommunen rådighet att begära omprövning.

Orientering

För hela dikningsföretaget i Sularpsbäcken, mellan Södra Sandby och Flyinge, planeras det miljöförbättrande åtgärder i form av avfasning. Åtgärderna berör rubricerat dikningsföretag som med anledning av åtgärderna behöver omprövas. Sularpsbäckens ekologiska status påverkas av pågående sedimenttransporter orsakade av

bland annat erosion i diket. Genom erosionsbegränsande åtgärder kan transporterna minska. På uppdrag av Kävlingeåns vattenråd och med LOVA-medel från Länsstyrelsen i Skåne planeras avfasning nedströms Södra Sandby, som denna omprövning gäller. Parallellt med föreliggande ansökan planeras anläggning av tvåstegsdike uppströms Södra Sandby och omprövning av berört dikningsföretag.

Omfattning

Dikningsföretaget Sularpsbäcken 1993 omfattar sträckan C-D och den fastställda utformningen är ett öppet dike. De sektionsbeteckningar som används i denna ansökan är de som anges i 1993 års tillstånd. Dikningsföretagets sektioner sträcker sig från sektion ”10+15” till sektion ”22”. Avfasning av slänter i dikningsföretaget omfattar alla sektiner från och med ”10+37” i dikningsföretaget enligt plankartan föreslagna åtgärder.

Teknisk beskrivning

Enligt förslag ska avfasning av slänter göras för hela dikningsföretaget med syfte att minska förekommande ras och slanterosion. Konsekvensen blir en bredare och större tvärsektion i diket där slänterna från en meter över dikesbotten är avfasade till 16 grader. Vegetation kan sedan etablera sig och binda sanden på slänterna. Ingen dämning kommer att ske. Dikets djupa mittfara lämnas orörd.

Planerad avfasning föreslås från en meter över fast dikesbotten till en släntlutning på 1:3,5 (16 grader) sträckan ”10+37” till Sträckan ”10+37” till ”22”. Den totala längden för avfasningen blir 1174 meter och börjar först på östra sidan om vattendraget från ”10+37” fram till ”12+70”, därefter WL fortsätter avfasningen på båda sidor om diket för slutligen att fortsätta på bara östra sidan mellan ”21” till ”22”. Från befintligt släntrön kommer 3 till 4 meter mark tas i anspråk på var sida om diket och tvärsnittsarean i vattendraget ökar från i genomsnitt 15 m² till 21m².

Hydrologi

Sularpsbäcken sträcker sig från Lunds östra delar, passerar Södra Sandby i en syd till nordlig riktning för att slutligen ha sitt utlopp i Kävlingeån. Den berörda sträck-

an ligger norr om Södra Sandby. Avrinningsområdet uppgår till 2 360 ha varav dagvatten leds från 249 ha (Södra Sandby). Resterande areal är natur- och åkermark. Vid framtida exploatering av området Norreholm i Södra Sandby tillkommer dagvatten från 13 ha. Vid normalfall kommer ett flöde på 13 l/s tillkomma från området efter fördröjning.

Dimensionerande flöden

Som dimensionerande regn har VA SYD föreslagit ett 2 års regn med 10 minuters varaktighet. För ett 2 års regn med 10 minuters varaktighet kommer inte naturmarken att bidra till den största flödestoppen. Baserat på den längsta rinntiden har även ett dagvattenflöde efter ett 2 års regn med 30 minuters varaktighet beräknats. Naturmark har annan fördröjning än dagvatten vilket leder till att flödestoppen från naturmark inträffar efter flödestoppen från dagvattnet. Flödet från naturmark är dimensionerat som ett 2 års regn med 30 minuters varaktighet men för att kompensera för skillnaden i avrinning och rinntid är endast halva flödet från naturmark med i beräkningen av det dimensionerande flödet:

$$2 \text{ års regn med } 10 \text{ min varaktighet: } Q_{\text{dim1}} = Q_{\text{dagvatten}} = 8,1 \text{ m}^3/\text{s}$$

$$2 \text{ års regn med } 30 \text{ min varaktighet: } Q_{\text{dim2}} = Q_{\text{dagvatten}} + Q_{\text{naturmark}} = 3,8 + 0,7 = 4,5 \text{ m}^3/\text{s}$$

Miljökonsekvenser

Inom dikningsföretaget Sularpsbäcken 1993 har man upplevt en kraftig erosion i slänter och från dikesbotten. En kombination av troligen ändrad bottennivå nedströms och kraftiga flöden från hårdgjorda ytor uppströms (Södra Sandby) har bidragit till erosionen samtidigt som jordarna är sandiga och slänterna branta utan någon form av vegetation som kan hålla fast massorna. Det bedöms att med en avfasning kommer sedimenttransporten och erosion i vattendraget successivt att minska, eftersom slänrtlutningen och vattenhastigheten minskar.

Konsekvenser

Sedimenttransport minskar med lägre vattenhastighet på de flackare slänterna och minskar de kraftiga pulser som kommer från Södra Sandby och som bidrar till eros-

ion i diket. Avfasade slänter står bättre emot dessa kraftiga flöden än ett tvåstegs-dike.

Risken för skred minskar med flackare slänter jämfört med befintlig slänthlutning som enligt handlingarna är ca 33 grader (1:1,5), men som i praktiken varierar kraftigt och bitvis är betydligt brantare. Utformningen ger vegetation möjlighet att etablera sig på de flackare slänterna och binda sanden så att erosion inte kan förekomma så lätt. Således förväntas det minska underhållsbehovet i diket och samtidigt ge bättre förutsättningar för bottenfauna och fisk. Samtidigt tillkommer skötsel av slänter som behöver klippas.

Från tidigare erosion har det successivt etablerats strömsträckor, strandzoner och naturliga platåer i diket som gynnar faunan. För att bevara dessa trevliga miljöer föreslås avfasning 1 meter över fast dikesbotten. Vissa vegetationstyper längs vattendraget visar sig öka eller minska erosionen. Granarna på delar av sträckan har ett så ytligt rotsystem att erosionen har tagit sig in under träden och kommer förmodligen falla i diket inom närmsta framtid. I samband med avfasningen ska de yttersta träden bort. Alarna, däremot, visar sig trivas och binder delar av slänterna varför delar av sträckan inte avfاسas där alar står.

Den samlade bedömningen är att varken enskilda eller allmänna intressen påverkas negativt av planerade åtgärder.

Kostnad för föreslagna åtgärder

Kostnaden för föreslagna åtgärder ska inte belasta dikningsföretaget. Avfasningsåtgärderna bekostas av Lunds kommun, genom Kävlingsåns vattenråd, med delfinansiering från statliga LOVA-medel.

Namn och förvaltning

Namn på omprövat dikningsföretag föreslås vara Sularpsbäckens dikningsföretag år 1993/2015. Företagets förvaltning föreslås vara oförändrad.

Sakägare

Såsom sakägare anses samtliga delägare i dikningsföretaget.

Kostnadsfördelningslängd

Underhållsbehovet i diket med grävmaskin bedöms minska medan klippning av slänter kommer att öka. Underhåll bekostas enligt gällande kostnadsfördelningslängd med den skillnaden att dagvattenintresset ska öka sin andel från 25 % till 50 %.

Planer och skydd

Inom berört område finns inga planer, men kommunen har planerat för ett bostadsområde intill Dikningsföretaget och kommer att släppa dagvatten till anläggningen. Längs berörd vattendragssträcka gäller strandskydd. Sularpsbäcken utgör så kallat ”övrigt vatten” inom vattenförvaltningen och är inte statusklassat.

Tider

Arbetstid för föreslagna åtgärder föreslås vara 2 år efter att ansökan vunnit laga kraft. Tid för förutsedd skada föreslås vara 2 år efter att åtgärderna färdigställs.

INKOMNA YTTRANDEN

Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap har samtliga meddelat att man avstår från att yttra sig i målet.

Länsstyrelsen i Skåne län har inget att erinra mot själva åtgärden. Länsstyrelsen påtalar att det finns två äldre dikningsföretag på den ledningssträcka som ska omprövas såvida inte dessa avvecklades i samband med förrättningen 1993.

VA-SYD yrkar att delaktigheten för avlopps-/dagvattenintresset i framtida underhåll åläggs VA SYD och ökas till 50 % mot bakgrund av följande. Vid förrättningen 1993 tilldelades avloppsintresset i Lunds kommun en andel om 25 % i kostnadsfördelningslängden för framtida underhåll. Andelen lades på Lunds kommun såsom

huvudman för VA (vatten och avlopp). Sedan 2008 ingår Lunds kommuns VA i kommunalförbundet VA SYD. VA SYD är idag huvudman för avloppsvattenintresset i kommunen, och bör därför anges istället för Lunds kommun i kostnadsfördelningslängden för framtida underhåll. Sularpsbäcken är recipient för avledning av dagvatten från VA SYDs verksamhetsområde i Södra Sandby. Det har den senaste tioårsperioden kommit flera intensiva och oregelbundna regn, och VA SYD är beroende av en full kapacitet i diket Sularpsbäcken. Detta innebär att avloppsintresset har ett behov av tätare underhåll av det befintliga diket än vad markavvattningsintresset har. Ett tätare underhåll innebär en merkostnad för dikningsföretaget, och VA SYD anser det därför skäligt att andelen för avloppsvattenintresset ökar från 25 % till 50 %.

IP, ägare till fastigheten X har i yttrande anfört bl.a. följande. Någon flödesdämpning av dagvattenflödet om $3,8 \text{ m}^3/\text{s}$ framgår inte av beräkningarna. Det framgår att befintlig fördämning i bäckfåra ska rivas. Den förlo-rar då sin funktion. Ett klarläggande efterlyses. Det framgår inte exakt vilka dikes-sträckor som ska avfasas. Något yrkande om att få utföra spont finns inte. Eventuell spont får inte försämra dräningen av åkermark. Spont kan även påverka kostnaderna för underhåll. Han yrkar att VA SYD åläggs en kostnadsandel på 85 % och markavvattningsintresset 15 %. Som skäl anförs bl.a. följande. Antag att avloppsvattnets och markavvattningsvattnet har likvärdig kvalitet med avseende på igenväxning. Kostnaderna ska då fördelas enligt den mängd vatten som tillförs ledningen. Enligt sökandens beräkning är flödet för avloppsvattnet(dagvattnet) $3,8 \text{ m}^3/\text{s}$ och för markavvattning $0,7 \text{ m}^3/\text{s}$ eller tillsammans $4,5 \text{ m}^3/\text{s}$. Avloppsintressets andel blir $3,8 / 4,5 = 0,844$ eller ca 85 % och markavvattningsintressets andel blir $0,7 / 4,5 = 0,156$ eller ca 15 %. Den dikesdimension som respektive flöde betingar avspeglas i underhållskostnadernas fördelning. Det stora avloppsvattenflödet kan ge upphov till fortsatt erosion. VA SYD skriver att de är beroende av full kapacitet i diket Sularpsbäcken. Skador till stora belopp kan uppstå på byggnader m.m. om översvämningar inträffar i samhället. Skador på åkermark vid enstaka översvämningar medför förhållandevis väsentligt mindre skadebelopp. Det är därför skäligt att avloppsintresset ska påföras en betydande andel av framtida kostnader för diket. Han

yrkar vidare att tiden för anmälan av oförutsedda skador inte ska understiga 10 år mot bakgrund av att underhållskostnader för erosion är svåra att bedöma, likaså effekterna av spont.

SÖKANDENS BEMÖTANDE AV INKOMNA YTTRANDEN

Länsstyrelsens yttrande

Sularpsbäckens dikningsföretag av år 1993 täcker hela åtgärdssträckan och är den senaste förrättningen. Det är vår förståelse att den senaste förrättningen är den som gäller och har av den anledningen inte ansökt om omprövning av de äldre företagen Nr 4 och 47/2400 mtl nr. 6 Södra Sandby av år 1909 och Nr 19 Södra Sandby år 1891. Samråd med de två äldre dikningsföretagen har i praktiken skett. Områden som ligger utanför Sularpsbäckens dikningsföretag av år 1993 berör VA SYD och E som ägs av K och A J. Båda parter är sakägare i omprövningen och har deltagit på alla möten som varit.

I P och VA-SYDs yttrande

Sökanden har redovisat dagvattenflödet i bilaga B2 i ansökan. Den sträcka som åtgärden gäller berör inte det omtalade dagvattenmagasinet. Omprövningen gäller dikets tvärsektion, med begäran om tillstånd för avfasning. Delsträckorna som ska avfasas har redovisats i ansökan. Planerad spont läggs i nivå med befintlig hård dikesbotten och under fastställd botten enligt förrättningsbeslutet från 1993. Sponten förändrar inte avrinningen. Varken enskilda eller allmänna intressen bedöms påverkas. Av den anledningen har vi inte lämnat något yrkande på ändring av vattenanläggningen med en spont i dikesbotten. Sponten föreslås för att förhindra fortsatt fördjupning och erosion av dikesfåran. Det finns skäl för att dagvattenintresset ökar sin andel med hänvisning till VA SYD's yrkande. Sökanden stödjer detta yrkande. Ny kostnadsfördelning har ingivits. Sökanden anser att oförutsedda skador bör synas inom en tvåårsperiod.

Förslag till kostnadsfördelningslängd

Intressegrupp/Fastighet	Andel 1993	Andel 2015
<i>Avloppsvatten</i>	%	%
VA-SYD	25	50
 <i>Markavvattning</i>		
g X B Z A	38	25,3
	34	22,7
	2	1,3
	1	0,7

VA-SYD har därefter inkommit följande skrivelse. VA SYD har yrkat på att 50 % är ett skäligt kostnadsövertagande. I P yrkar på, att 85 % är skäligt för VA SYD. I P yrkande baseras på de dimensionerande flöden som redovisas i ansökan. Denna beräkning avser inte en jämn fördelning över året utan vad anläggningen maximalt skall klara av inom de riktlinjer som gäller idag. VA SYD yrkar fortsatt på att 50 % är skäligt baserat på en jämn nederbördsfördelning över året.

DOMSKÄL

I kungörelsen av ansökan har mark- och domstolen uppgivit att målet kan komma att avgöras på handlingarna. Domstolen bedömer att huvudförhandling inte behövs med hänsyn till utredningen i målet och sådan har inte heller begärts av någon part. Mark- och miljödomstolen bedömer vidare att målet är av sådan beskaffenhet att det kan avgöras av ordförande och tekniskt råd.

Fråga i målet är dels ansökan om tillstånd till ändring av en vattenanläggning dels omprövning av dikningsföretaget m a p deltagarna i dikningsföretaget och kostnadsfördelningen mellan dem.

Rådighet

För att få utföra en vattenverksamhet ska sökanden enligt 2 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet ha rådighet över vattnet inom det område där verksamheten skall bedrivas. Lunds kommun är delägare i aktuellt dikningsföretag och har därutöver genom överenskommelse med dikningsföretaget åtagit sig att genomföra ansökta åtgärder. Kommunen får därför anses ha sådan rådighet som erfordras både för utförande av ansökta åtgärder samt för omprövning av dikningsföretaget.

Miljökonsekvensbeskrivningen

Mark- och miljödomstolen bedömer att den miljökonsekvensbeskrivning som ingivits i målet uppfyller kraven enligt 6 kap. miljöbalken. Den ska därför godkännas.

Tillåtlighet och lagligförklaring

En vattenverksamhet får bedrivas endast, om fördelarna från allmän och enskild synpunkt överväger kostnaderna samt skadorna och olägenheterna av den. Den samhällsekonomiska nyttan för nu aktuell verksamhet anser mark- och miljödomstolen vara uppenbar då dikets förmåga att omhänderta höga flöden ökas samtidigt som erosionen av jordbruksmark med efterföljande partikel- och näringstransporter minskar. Vidare anser domstolen att åtgärderna inte strider mot de allmänna hänsynsreglerna och planbestämmelserna i 2 kap. miljöbalken eller hushållningsbestämmelserna i 3 kap. i samma balk. De är därför tillåtliga.

Den fördjupning genom erosion som konstaterats på den aktuella dikessträckan kan inte anses ha skadat allmänna eller enskilda intressen. Den nuvarande bottennivån bör därför lagligförklaras i enlighet med ansökan.

Sökanden har explicit angivit att yrkandena inte omfattar anläggande av spont. Det framgår inte heller av ansökan eller teknisk beskrivning hur eller var detta ska ske. Domstolen har därför inte prövat frågan. Denna dom omfattar således ej tillstånd att anlägga spont.

Omprövning av dikningsföretaget

Enligt 24 kap. 8 § andra stycket miljöbalken får tillståndsmyndigheten efter ansökan av tillståndshavaren ändra eller upphäva bestämmelser och villkor i en tillståndsdöm eller tillståndsbeslut om det är uppenbart att villkoret inte längre behövs, är strängare än nödvändigt eller påkallas av omständigheter som inte förutsågs när tillstånd gavs.

Enligt 7 kap. 17 § lagen första stycket (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet (LSV) får meddelas de bestämmelser som behövs om ett omprövningsbeslut enligt 24 kap. 5 § eller 8 § miljöbalken eller 7 kap. 13-16 §§ restvattenlagen inverkar på en samfällighets fortsatta bestånd, kretsen av deltagare eller kostnadsfördelningen mellan dem. Inträder, sedan en samfällighet har bildats enligt denna lag, i andra fall än som avses i första stycket ändrade förhållanden som inte i ringa mån inverkar på frågan om sättet för verksamhetens bedrivande, kretsen av deltagare eller kostnadsfördelningen mellan dem, får frågan på ansökan av en deltagare omprövas av mark- och miljödomstolen. Även utan att sådana förhållanden inträtt, får en omprövning äga rum, om någon vill ansluta sig som deltagare eller i det tidigare avgörandet har föreskrivits att frågan får omprövas efter en viss tid och denna tid har gått ut.

Enligt 3 kap. 6 § LSV ska kostnaderna för utförande och drift av en gemensam ledning fördelas mellan markavvattningsintresset och avloppsvattenintresset med hänsyn till den mängd och slag av vatten som tillförs ledningen samt till vad som kan anses skäligt med hänsyn till intressenternas nytta av ledningen.

Mark- och miljödomstolen gör följande bedömning.

Den ovan tillståndsgivna ändringen utförs för att minska erosionen vid höga flöden i diket Sularpsbäcken. Den ändrade dikesutformningen har bestämts utifrån flödesregimen. Det hydrologiska underlaget visar entydigt att det dimensionerade flödet domineras av dagvatten från tätbyggt område. Av det dimensionerande flödet på 4,5 m³/s utgörs 3,8 m³/s av dagvatten och 0,7 m³/s av dräneringsvatten från jordbruks-

mark. Sökanden och VA SYD har yrkat att dagvattenintresset (avloppsvattenintresset) ska åläggas svara för 50 % av underhållskostnaderna medan I P har yrkat att dagvattenintresset ska åläggas 85 % med hänsyn till fördelningen av det dimensionerande flödet. VA SYD har invänt att andelen ska stanna vid 50 % baserat på en jämn nederbördsfördelning över året. Mot bakgrund av dikets raka karaktär och de vitsordade problemen med erosion i sandiga jordarter gör mark- och miljödomstolen bedömningen att det framtida underhållet kommer att vara betingat mer av flödespåverkan än av näringspåverkan. Det saknas därför skäl att frånga parternas bedömningar att fördelningen ska bestämmas med utgångspunkt från mängden vatten. VA SYD har medgett att man är beroende av full kapacitet i Sularpsbäcken. Den nya utformningen av den aktuella dikessträckan betingas enligt domstolens uppfattning av de dimensionerande maxflödena. Likaså bedömer domstolen att det samhällliga intresset eller nyttan med att undvika översvämningar inom tätbebyggt område vida överstiger nyttan av att undvika kortare översvämningar av jordbruksmark. Kostnadsfördelningen mellan dagvattenintresset och markavvattningsintresset ska därför göras med utgångspunkt från vad I P har yrkat och som framgår av domslutet.

Företagets förvaltning

Enligt 11 § sista stycket lagen (1998:813) om införande av LSV ska en äldre samfällighet anses bildad enligt den nya lagen om kretsen av deltagare eller kostnadsfördelningen mellan dem ändras till följd av en omprövning enligt 7 kap. 17 § LSV eller godkännande av överenskommelse enligt 7 kap. 18 § LSV. Enligt 3 kap. 2 § LSV utgör deltagarna i markavvattningsföretaget en samfällighet. Enligt 1 § 1 st 5 p lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter ska den lagen gälla för samfälligheten. Genom omprövningen åläggs VA SYD som huvudman för det kommunala dagvattenintresset ett underhållsansvar i enlighet sökandens och VA SYDs yrkanden. Det är endast huvudmannaskapet för det kommunala dagvattenintresset som ändras. Kretsen av deltagare kan i så motto inte anses ha ändrats. Däremot ändras kostnadsfördelningen mellan deltagarna genom denna omprövning. Detta innebär att delägarförvaltning gäller tills någon begär att föreningsförvaltning ska anordnas.

Ersättning för skador

Enligt utredningen i målet förväntas inga ersättningsgilla skador uppkomma till följd av de tillståndsgivna arbetena.

Arbets tid och oförutsedd skada

Mark- och miljödomstolen finner inga skäl att frångå sökandens förslag om arbetstid på två år. I fråga om tid för anmälan av oförutsedd skada anser domstolen att en tid på fem år får anses tillräcklig mot bakgrund av det dimensionerande 2-årsflödet.

Verkställighetsförordnande

Sökanden har yrkat verkställighetsförordnande mot bakgrund av att åtgärderna förväntas vara utförda senast den 1 oktober för åtnjutande av statliga vattenvårdsmedel. Då det är fråga om ett befintligt dike och att åtgärden i övrigt får anses vara miljömässigt motiverad anser domstolen att det finns tillräckliga skäl för att godta sökandens yrkande.

Rättegångskostnader

I P har yrkat ersättning för rättegångskostnader i form av konsultkostnader med 9 350 kr (9 timmar à 850 kr). Sökanden har medgett yrkandet. Yrkad ersättning ska därför dömas ut.

Prövningsavgift

Mark- och miljödomstolen ändrar inte den i beslut den 14 april 2015 preliminärt fastställda prövningsavgiften.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV425)

Överklagande senast den 1 oktober 2015

Lena Pettersson

Carl-Philip Jönsson

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lena Pettersson, ordförande, och tekniska rådet Carl-Philip Jönsson.